

เมนูข้อมูล

นายคาค้า

“รู้

รัฐธรรมนูญ” ฝีมือคณะกรรมการร่างฯ ที่มี “ผู้เฒ่า-มีชัย ฤชุพันธุ์” เป็นประธาน “ร่างแรก” เสร็จเรียบร้อยแล้ว เนื้อหาในภาพรวมทำให้เห็นการเมืองบ่นกันอูบว่า เป็นร่างที่เขียนด้วยความรู้สึกด้านลบต่อนักการเมืองแบบเปิดเผย พยายามสร้างกลไกขึ้นมากัดกันและควบคุมไม่ให้ นักการเมืองเต็มที

มีการชี้ให้เห็นว่าหากลงไปในระยะเยียดแค่นี้หน่อย ไม่ต้องตีความถึงวาระซ่อนเร้นให้มากมายยังสามารถเห็นได้ชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ วางหมากไว้รอบคอบที่สุดคือ หลังการเลือกตั้ง มีเจตนาชัดเจนว่าจะให้ผลออกมาเป็นเบี้ยหัวแตก ไม่มีพรรคการเมืองไหนได้เสียงข้างมาก จะต้องเป็นรัฐบาลผสมที่มีปัญหาเรื่องเสถียรภาพ พร้อมกับเตรียมเปิดทางให้คนนอกมาเป็นตัวเลือกที่ลงตัวจะมาเป็นคนกลางสำหรับรัฐบาลผสมที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรี

จากนั้นควบคุมด้วยการให้อำนาจองค์กรอิสระที่แต่งตั้งขึ้นมาโดยกลไกอำนาจที่ไม่เชื่อมโยงกับประชาชนอย่างมากมาย ในระดับที่ชี้เป็นชี้ตายชีวิตของนักการเมืองได้ไม่ยากเย็น

มีวุฒิสมาชิกชัดเจนว่าต้องการให้เป็นคนละพวกกับนักการเมือง เข้ามาด้วยระบบที่เรียกว่า “เลือกตั้งทางอ้อม” แต่ในทางปฏิบัติแล้วหนีไม่พ้นการสรรหาโดยกลุ่มอำนาจ

รัฐบาลที่ไม่สามารถควบคุมการบริหารได้อย่างเด็ดขาด จะยากในการบริหารประเทศ และเมื่อรัฐสภาไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โอกาสที่ยุบสภามีสูงยิ่ง

ไหวไหมบอกมา

หลังการยุบสภาการควบคุมอำนาจจะอยู่ในมือกลไกราชการ

และดูท่าทางจะสามารถยึดการรักษอำนาจหลังยุบสภาออกไปได้อีกยาวนาน

นักการเมืองมองว่า เป็นการสร้างกลไกที่มาทำให้อำนาจจากประชาชนอ่อนแอ ผิดเพี้ยนไปจากหลักประชาธิปไตยสากลอย่างชัดเจน

แถมเป็น “กฎหมาย” ที่ออกแบบป้องกันการแก้ไขไว้อย่างเข้มข้น ในระดับที่ไม่มีทางที่จะแก้ไขได้เลย หากฝ่ายที่ควบคุมอำนาจไม่เห็นดีเห็นงามด้วย

ดังนั้น นักการเมืองกลุ่มหนึ่งจึงมีความคิดว่า จะทำให้ร่างรัฐธรรมนูญไม่ผ่านประชามติ

ทว่า ความตั้งใจนั้นทำได้หรือไม่

หากนักการเมืองจะเคลื่อนไหวเพื่อให้ผลประชามติออกมาในทางไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จะต้องแน่ใจว่านักการเมืองยังสามารถชี้นำความคิดประชาชนได้

ถึงวันนี้เป็นเช่นนั้นหรือไม่ว่าง

พลสำรวจของ “กรุงเทพโพลล์” เรื่อง “คะแนนนิยมของพรรคการเมืองไทยในยุคห้ามทำกิจกรรมทางการเมือง” ปรากฏว่า คะแนนนิยมพรรคการเมืองลดลงไม่น้อยจากปีที่ผ่านมา

ในขณะที่เดียวกัน “หากวันนี้เป็นวันเลือกตั้ง จะเลือกพรรคการเมืองใด”

เมื่อเดือนกันยายน 2558 ร้อยละ 26.7 เลือกพรรคเพื่อไทย ร้อยละ 29.5 เลือกพรรคประชาธิปัตย์ ที่ยังไม่แน่ใจไม่ตัดสินใจร้อยละ 38.9

มาเดือนมกราคม 2559 ความนิยมในพรรค

เพื่อไทยลดลงร้อยละ 6.4 เหลือร้อยละ 20.3 ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ลดลงร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 19.5 ยังไม่แน่ใจ ยังไม่ตัดสินใจกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.3 คือเป็นร้อยละ 54.2

ส่วนพรรคอื่นๆ ที่เหลือมีตัวเลขเล็กน้อยเท่านั้น และส่วนใหญ่ลดลงเช่นกัน

ความไม่พอใจเรื่องถูกควบคุมบทบาทนั้น เป็นเรื่องของนักการเมือง

ที่ออกมาชูกำปั้นว่าจะไม่ผ่านประชามตินั้น ประเด็นอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไร เพราะทัศนคติของประชาชนต่อนักการเมืองดูเหมือนจะเปลี่ยนไปไม่น้อย โอนเอียงไปในทางยืนอยู่คนละข้าง

ในช่วงที่ถูกควบคุมบทบาท ดูเหมือนว่านักการเมืองเองค่อนข้างจะยอมรับการจัดการกระทั่งความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องต่างๆ ยังแทบจะไม่สามารถพึ่งพานักการเมืองได้

ถึงวันนี้กระบวนการให้ความคิดทางการเมืองโดยเฉพาะในเรื่อง “ความหมายของประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับคนไทย” ได้รับการชี้แจงจากประชาชนไปทดแทนความคิดเดิมๆ ไม่น้อย

การเห็นดีเห็นงามว่า “นักการเมือง” ควรจะต้องถูกควบคุมเริ่มมีในความรู้สึกของคนมากขึ้น

ดังนั้น “นักการเมือง” หากจะคิดควบคุมประชามติ คงไม่ถ่วงนัก

ขณะที่ในช่วงเวลาที่เหลือ จะทำอย่างไรให้ประชาชนเข้าใจก็เป็นเรื่องยาก ●